

SCENES UIT EEN HUWELIJK

Naar een idee van Cilia Born en André Rooijmans (C en A). Vormgeving, stills en fotografie: Tim Stet

A poem a day...

Hoe je het ook wendt of keert: A heeft altijd een voorsprong als het gaat om in bed geraken. Ookal stelt hij meestal voor om de lichten uit te doen, de deur op het nachtslot of 'ik kijk nog even Pauw en Witteman af', C heeft meer tijd nodig dan A.

Het geeft de laatstgenoemde ruimschoots de gelegenheid om zijn Facebook te checken en/of bij te werken en een gedicht te lezen uit de dienstdoende dichtbundel die op het nachtkastje klaarligt. Toon Tellegen, niet echt een dichter, maar in zijn proza bijna, was lange tijd favoriet en zorgde voor heerlijk luchtige, humoristische inslaapmomenten. Vooral zijn verhalen over eekhoorn en mier waren favoriet bij C en A.

Maar niet al te lang geleden verblijdde een vriend van A hem met een dikke dichtbundel van de Deense dichter en Nobelprijswinnaar Tandstøker in een vertaling van J. Bomhof. 'Neem de bloemen' is een lijvig boekwerk, zó lijvig dat het op zijn minst veel belooft...

Het is vrijdagavond. Een week werken zit erop. Pauw en Witteman werd helemaal uitgekeken. 'Het wordt met de keer slechter', meent A, maar vindt het nog geen reden om het niet meer te kijken. 'Ik begrijp toch al niet waarom je er naar kijkt', valt C bij. De lichten in huis zijn uitgedaan, de deur op het nachtslot en A bladert in 'Neem de bloemen' om zich voor te bereiden. Even later, als C naast hem ligt, kan hij het voordragen:

*BEVROREN
Op het dak van het park
leeft de draak van de nacht in het voorportaal
van het niet wetend hoe
de zinkende schepen achter zich te laten.
De gedaante verheft zich en
geeft zich over.*

A laat het gedicht nog even nagalmen, alsof het nog een korte tijd in de ruimte aanwezig is. 'Mooi', zegt C, ze heeft haar ogen al dicht. Even blijft het stil. Maar dan: 'Nou...?' twijfelt A hardop. 'Eigenlijk... snap ik er weinig van; hóe ik er ook tegenaan kijk'. C heeft haar ogen nog dicht, wacht even met antwoorden, maar zegt dan: 'Zal ik het eens voorlezen? Dan kun je je misschien beter concentreren op wat je hoort, en het vóór je zien'. Dat vindt A een goed idee. Hij geeft het boek direct over. C pakt haar leesbril, wat A de gelegenheid geeft er eens goed voor te gaan liggen. Dan knijpt hij zijn ogen stijf dicht en gaat liggen wachten op wat komen gaat. Hij kan haar stem al horen; hij weet hoe zij eerst de titel bedachtzaam zal uitspreken: rustig en toch met nadruk. En als medeklinkers een klemtoon konden hebben, zou zij de r die geven... Twee maal in één woord! Wát een tractatie gaat hij krijgen. Hij denkt aan haar favoriete reep 'Happers'; zoals ze dát kan zeggen: Happerrrrrrs... 'het is een kunst aparrrrrrrt', denkt hij bijna hardop.

Waar kan hij straks nog meer die heerlijke rrr van haar verwachten? In de eerste regel maar 1x, daar zal ze hem niet nadrukkelijk beklemtonen. Waarom weet hij niet, maar de ervaring leert dat. Maar dan de r in drrrraak, regel 2 dat wordt een Happer-moment! Drrraak... Zou het aan de D ervoor liggen? Wanneer laat ze 'm rollen, wanneer niet? Hij gaat de volgende woorden van het gedicht langs, maar vreest dat de erren in 'achter' en 'over' geen Happer-moment zullen opleveren.

Hij accepteert het als een niet te keren moment in zijn leven. Maar dan hoort hij ineens haar stem, en realiseert zich dat die al een tijdje in de achtergrond van zijn gedachten aanwezig is. '...en geeft zich overrrrrrr.' klinkt er in zijn volle bewustzijn. Een 100% Happerrr-moment! 'Welk een schoonheid!' roept hij enthousiast en gemeend hardop. 'Zei ik het niet?' antwoordt C ietwat verbaasd, maar tevreden. Ze kan haar bril weer af doen en voldaan gaan slapen. A staart nog even naar het donker. In zijn geestesoog verschijnt een chocoladereep met heel veel nootjes op het plafond...